

Tortosa, una de les principals incògnites de la jornada

ments

PRINCIPALS INCÒGNITES

LA CAPITAL

Mantindran els hereus de CiU la joia de la corona? Prioritzarà ERC un pacte sobiranista o un govern de canvi? Qui capitalitzarà millor la faena de l'oposició, Movem o el PSC?

MAJORIES ABSOLUTES

ERC intentarà afiançar les d'Amposta i Alcanar i el PDeCAT, les de Móra d'Ebre i Gandesa. Podrà Lluís Soler aconseguir-la a Deltebre o, en canvi, la irrupció de Joan Alginet pot aspirar a donar la gran sorpresa? Perill la majoria absoluta dels hereus d'ICV a la Sénia?

ÚLTIMS FEUS SOCIALISTES

Podrà el PSC i les seues candidatures afins conservar les alcaldies d'Ulldecona, Sant Jaume d'Enveja, el Mas de Barberans, Aldover o Tivenys? Quin topall té la suposada recuperació dels socialistes arreu?

PES DE L'EIX NACIONAL

De quina manera influirà el debat nacional al voltant del procés sobiranista català en el vot individual i secret a les municipals, que se celebren per primera vegada després de l'esclat de la greu crisi política detonada la tardor del 2017? Quin nivell de penetració obtindrà Cs a l'Ebre?

El vot determinarà encara la composició dels consells comarcals i de la Diputació

La postergació de la Llei de governs locals que va impulsar Joana Ortega manté el contingut polític dels consells

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

Les eleccions del 2015 havien de ser les últimes en què el vot decidís la configuració política dels consells comarcals, ja que la previsió era que durant la primera meitat del mandat entrés en vigor la Llei de governs locals de Catalunya, l'avantprojecte de la qual es va aprovar el juliol del 2013, amb Joana Ortega com a consellera de Governació i només unes setmanes després que Madrid aprovés una controvertida reforma de l'administració local que retallava competències als municipis de menys de 20.000 habitants. La llei catalana, tot i atorgar més poder a la comarca, promovia alhora el buidatge polític dels consells comarcals, en suprimir-ne els plens i convertir el consell d'alcaldes en el màxim òrgan. Les eleccions al Parlament del setembre del 2015, les primeres a la història a configurar una majoria independentista, van deixar el projecte en un calaix, i fins avui, en què el 26-M tornarà a posar en joc la distribució dels consells comarcals.

Actualment, es repartixen de la següent manera: segons el Decret legislatiu 2/2003, d'aprovació del text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya, un cop constituïts els ajuntaments de la comarca, la junta electoral competent ha de sumar, separatament, el nombre de vots i de regidors obtinguts per cada partit o coalició, sempre que hagen obtingut el 3% o més dels vots. Amb un factor corrector per als municipis de menys de 250 habitants (Prat de Comte) i sense que computen els

COMPOSICIÓ ACTUAL DE LA DIPUTACIÓ I ELS CONSELLS COMARCALS					
Partit	Diputació	Consell B. Ebre	C. Montsià	C. Terra Alta	C. Ribera
CiU / PDeCAT	11 diputats	10 consellers	9 consellers	9 consellers	9 consellers
ERC	7	8	9	5	8
PSC	6	5	5	1	1
ENTESA / ICV		1	1	1	
PP	1	1	1	1	
CUP	1				
C'S	1				
FIC					1
100% BATEA				1	
AGR. ELECTORS				1	

Imatge d'un ple del Consell Comarcal del Baix Ebre.

vots per a triar el president dels EMDs, un cop fets els números la junta ha d'assignar a cada partit, coalició o agrupació d'electors que prèviament als comicis haja donat a conèixer la seua voluntat de sumar els vots a diferents candidatures, el nombre de consellers comarcals que els correspon. Es calcula el percentatge de vot i el percentatge de regidors que correspon a cada partit, es multipliquen els percentatges de vot per 1/3 i els percentatges de regidors per 2/3

i se sumen per a cada opció els resultats, i a partir d'aquí s'aplica la Llei d'Hondt. És a dir, s'ordenen en columna les opcions polítiques, de més gran a més petita en funció del percentatge compost obtingut. Aquesta xifra es divideix per un, dos, tres o més fins al nombre igual al de consellers comarcals. Els llocs s'atribuïxen a les llistes a les quals corresponen els quocients majors.

També estaran en joc, i això no ha estat mai en entredit, les diputacions

provincials, que, com els consells, són òrgans d'elecció indirecta a partir dels resultats de les municipals. El nombre de diputats que correspon a cada diputació està en funció dels residents i en el cas de la Diputació de Tarragona, li corresponen 27 diputats. Una vegada es renoven els plens dels ajuntaments les juntes electorals de zona assignen a cada partit judicial -n'hi ha vuit entre el Camp de Tarragona i l'Ebre- un nombre de diputats. Primer es fa una relació de tots els partits polítics, coalicions, federacions i agrupacions d'electors que, com a mínim, han tingut un regidor en un mateix partit judicial. Utilitzant el mètode d'Hondt, i en funció del nombre de vots, la junta electoral de cada zona repartix els llocs a les formacions polítiques. Actualment, el PDeCAT és la formació que té més representació a la Diputació i a tots els consells comarcals ebrencs excepte al Montsià, on té els mateixos consellers que ERC, amb qui governa després d'una moció de censura que va marginar el PSC.